

СВОБОДЕНЪ ГРАЖДАНИНЪ

ОРГАНЪ НА ВАРНЕНСКОТО ЛИБЕРАЛНО БЮРО.

В. „Свободенъ Гражданинъ“ ще излиза единъ път въ седмицата: Сръда. Въната му е за година 6 лева, а за половинъ година 3 лева въ прѣдплата. За странство, за една година 10 зл. лева, а за половинъ година 5 зл. лева. За обявления на първата страница се плаща прѣдплатено по 15 ст. на дума, на 2 и 3 стр. по 10 стот. на дума, а на четвърта страница по 3 ст. Всичко, което се отнася до вѣстника, испраща се до администрацията му въ г. Варна,

Единъ брой 15 стотинки.

Редакторъ: М. Паничерски.

Редакцията на в. „Свободенъ Гражданинъ“ извѣстява, че съ днешния си брой почва второто шестмѣсечие, по която причина поканва всички неплативши абонати да побързатъ и си внесатъ абонамента за първото полугодие. Тия, които нежелатъ да го получаватъ за напредъ, да повърнатъ той брой съ нуждната забѣлжка, а всички други, да внесатъ въ прѣдплата абонамента си за II-то полугодие, защото строго сме рѣшили да непращаме никому вѣстникъ безъ пари.

Редакцията на вѣстника ни поканва приятелитъ и почитателитъ на покойниъ Трайко Китанчевъ да се събератъ въ неделя, часа отъ 3—5, въ зала „Съединение“, за да избережъ една комиссия, която ще има за цѣль да събира волни помощи, които, съ ония на централната комиссия на сегодншата, ще се употребятъ за въздигане приличенъ паметникъ на тоя безкористенъ и незамънимъ труженикъ по македонското освободително дѣло.

ПАМЕТНИКЪ НА БРАЦИГОВСКОТО ВЪСТАНІЕ.

Комиссията по въздиганіето паметникъ въ гр. Брацигово за въ паметъ на възстаніето, извършено прѣвъ мѣсець Априлий 1876 отъ общинитъ: Брацигово, Раделово, Ликочово, Козарско, Яж-Корня, Жребичко и Бѣла, за свободата на България, съ настояцето си има честь да се обърни къмъ родолюбивитъ пожъртвователи съ молба да поднесатъ своята лепта и помощъ за въздиганіето на казания паметникъ. Съ получаваніето на листа и помощитъ комитетата ще издаде и испрати надлежнитъ кочани расписки.

Гр. Брацигово, 20 Януарий 1897 г.

Прѣдседателъ на комитетата: П. Н. Юруковъ.

Редакцията на вѣстника ни, като посрѣща съ вѣсторгъ инициативата за това патриотическо дѣло, открива подписка за пожъртвувания.

Граждани, притечете се на помощъ за въздиганіето паметника, свидѣтель на славна борба за свободата и моцень вѣспитателъ на свещенна любовь къмъ Отечеството!

ЦЕНТРАЛНАТА АПТЕКА на Петръ Аполидисъ, въ гр. Варна, търси двама ученици — едина съ една годишна практика, а другия безъ практика.

Прѣдпочитатъ се тия, които владѣжтъ и турски езикъ.

ИЗВѢСТІЕ.

Извѣстивамъ на тѣзи отъ опълченцитъ въ гр. Варна и окръжтъ, които по миналогодишната ми покана, бѣхъ ми прѣдали прѣписи отъ опълченскитъ свидѣтелства и такива отъ общенскитъ управленія за тяхното имотно и семейно състояние, че тѣзи имъ свидѣтелства сж предадени въ Столичното Опълченско Дружество, за да ги има туй послѣдното прѣдъ оми въ справка, когато нѣкои отъ опълченцитъ се отправятъ съ разни ходатайства прѣдъ дружеството.

Варна, 29 Януарий 1897 г.

Опълченецъ-Поборникъ: В. Папанчевъ.

ТЕЛЕГРАММИ.

(Агенция Балманинъ)

Парижъ, 27 Януарий. Министръ Аното съобща въ министерскій съветъ, че жива борба е почнута въ Канея между турци и християни. Часть отъ града запаленъ, французскій консулъ и коменданта на французската морска станция извадихъ на брѣга моряци отъ флотата, които съ тия на другитъ сили работжатъ да угасжатъ пожара.

Атина с. д. На „Хавасъ“ съобщаватъ отъ Канея: три четвърти отъ християнската махала изгорена. Многобройни християнски фамилии избѣгахъ въ корабитъ. Жъртвитъ се оцѣняватъ до 300 души. Споредъ единъ слухъ турцитъ нападнжли французскитъ моряци, излѣзли да защищаватъ католическата църква и училища. — Въ Ретимно 3000 турци обграждатъ конака на управителя, искайки отминение заповѣдта, съ която се забраняваше на прослюманскитъ семейства да трѣгватъ. Камарата съобщи, че испраща петъ броненосци морски за Канея. Ржкоплекание. Министръ Скуце посѣти прѣдставителитъ на Силитъ, които увѣри, че испращаніето кораби въ Канея има миролюбивъ характеръ. 4000 бѣжанци пристягнжли. Положението въ Ретимно е крипическо.

Атина с. д. Министръ Маврокордато биде натоваренъ да обясни на Портата характера на испращаніето кораби въ Критъ.

Парижъ, с. д. На „Хавасъ“ съобщаватъ отъ Атина: Народната лига ще обнародва утрѣ въ вѣстницитъ — *Прокламация, призовайки Критскій народъ да прокламира присъединеніето си незабавно съ Гърция*. Въ Канея пълна анархия; отъ сжббота извънъ градскитъ стѣни сражение между войници и турци. Палата на управителя блокиранъ отъ турци. Беровичъ Паша раздаде оржие да освободи Палата. Споредъ в. „Асти“ снахитотитъ и апокоронотитъ завзели Алепа. Отъ Ретимно искатъ помощъ. Гърцката ескадра пристигнж въ Канея и се нареди по край блиската флота. Споредъ „Фигаро“ Аното заявилъ, че предвижда въ Критъ трудна прольтъ и е убѣденъ въ помиреніето. Сжщо „Мониторъ“ върва въ скорошното разрѣшение на въпроса.

Римъ, с. д. Агенция „Стефани“ съобщава отъ Канея: пожара почти изгасенъ, отново почнж. Всички християнски семейства по корабитъ. Въ околността се вижда да горжатъ и села. Въ Ретимно и Канея положеніето много лошо. Консулитъ искатъ пристиганіе военни кораби.

Цариградъ, с. д. Въ Канея пълна анархия. Пожаритъ продължаватъ, въпрѣки усилията на моряцитъ. Сража отъ моряци кръстосва уличитъ. Валията раздаде оржие на мюсюлманското население подъ прѣдлогъ, че войскитъ били недостатъчни да подѣржатъ реда. Турцитъ ограбватъ християнскитъ къщи. Извѣстията отъ вжтрѣшността сериозни. Министръ Тефикъ-Паша ходи често да иска мнѣніето на Посланицитъ. Въ тия кржгове върватъ, че испращаніето на войски ще влоши положеніето. Само испращаніето гърцки кораби, не се одобрява отъ критскитъ турци, заради това тѣ телеграфически молжатъ Сулгана за защита личната имъ безопасность.

Атина 28 Януарий. Критскія централенъ комитетъ издаде прокламация къмъ гърцкия народъ, съ която заявява, че критянитъ, боряйки се за свободата си, правжатъ апелъ къмъ свободнитъ си братия. Опозицията понска отъ камарата да разиска критскія въпросъ въ тайно заседание, което се прие. Пожара въ Канея съвършено изгасенъ. Християнскитъ къщи прѣдставляватъ купъ развалини. Сраженіето извънъ града продължава. Извънъ Канея гърцкото знаме е развито и присъединеніето съ Гърция прокламирано. Кралъ Георги се призовава да вземе Критъ, като нераздѣлна часть отъ Свободна Гърция. Критскія централенъ комитетъ въ Атина сжщо прокламира присъединяваніето съ Гърция.

Лондонъ с. д. Въ камарата Кирзонъ подтвърди извѣстията отъ Критъ. Прибави още, че поведеніето на турскитъ войски било примѣрно, и че никакъвъ грабежъ не билъ извършенъ въ Кандия. Турцитъ отнесли пушкитъ отъ арсенала. Града обаче спокоенъ.

Бюена с. д. „Политикъ керрес“ съобщава: Портата обявила на посланицитъ, че конференцитъ безпокожатъ населеніето, което иска да му се явжтъ реформитъ и увѣрива, че Султана билъ готовъ да ги испълни тутакси. Силитъ отговорили, че прѣдварително съобщеніе щѣло да бжде несвоевременно. Окончателния проектъ ще бжде прѣдставенъ Сулгану. Кабинетитъ взематъ съ задоволство актъ, отъ добритъ расположения на Султана, относително приеманіе реформитъ.

29 Януарий 1897 год.

Както и трѣбваше да се очаква, храбритъ Критяни неможахъ да дочакатъ прольтъта. Отъ телеграмнитъ, които публикуваме по-горѣ се вижда, че „болѣсята на болния човѣкъ“ е въ агонията си. Раскапалата се Турция неможа да се закрѣпи съ никакви конференции, чужди покровителства и обѣщания на реформи, проектирани за нейнитъ християнски области. Доблестнитъ критяни съ послѣдни сили вече заявяватъ, по единъ най-самоотвърженъ начинъ, че е невъзможно да се уживжтъ съ турскитъ реформи и че трѣбва да се присъединятъ къмъ свободнитъ си братя — гърци. Съединеніето е вече прокламирано подъ покровителството на Гърцкия Кралъ Георги и въ Канея се развива гърцкото знаме въ лагера на възстаніцитъ. За насъ това присъединеніе е вече fait accompli. Ние отъ душа поздравляваме доблестнитъ критяни и ржкопльчимъ на патриотическата постжика, която Гърцката камара показа съ испращаніето на флотата и поканване Краля да се постави на чело на движението и приеме подъ свое покровителство възстанжлитъ критянитъ.

При това естествено и справедливо защищаване на интереситъ си отъ страна на Гърция, хуманитарна Европа какъ се отнася? — Телеграмнитъ ни извѣстиватъ, че французскитъ моряци слезли въ градъ Канея само за да защитжатъ католическитъ църкви, училища и телеграфически стѣлбове! Другитъ християни сж оставени на турския произволъ и съ свои собствени сили се боржатъ за сжществуваніето си. Позоръ! Тѣй

или иначе, започнжото дѣло ще се увнчае съ успѣхъ, защото ние сме твърдо увѣрени въ патриотизма на Критяните и тяхната рѣшителност и защото никогажъ другъ пътъ Гръцкото кралство не е имало такъвъ сгоденъ случай да подеме каузата на сънародниците си Критяни, както сега. Ние вѣрваме, че гръцигъ патриоти съзнаватъ деликатността на днешното положение на Турция и че, при най-малкото колебание отъ сградната имъ, ще рухнѣтъ венчикътъ имъ надежди за присъединяването на Критъ. Ние, които сме испытали прѣзъ врѣмето на Съединението ни тия тежки и радостни минути и които зяемъ, колко струва една блага дума въ полза на едно такъво патриотическо дѣло, отправяме своите горещи молитвувания за осъществяването на започнжото дѣло.

* *

Какво прави днешното наше правителство при тоя всеобщъ погромъ, който се готви на Турция? — Слѣдъ двѣгодишно неотоцаване на държавни сръдства, за да спечели расположението на „чедолюбивия“ Султанъ, слѣдъ обявяването, че нанася двойни, тройни и многобройни побѣди на чуждитъ държави, слѣдъ охлаждането на добрите наши отношения съ съседнитъ намъ държавици: Румания, Сърбия и Гърция, слѣдъ едно вътрѣшно разнебитване, равнотилно съ пълна деморализация въ всичко, — то съ скръстени рѣцѣ стои бездѣйствено и се чуди какъ да закръпи „неисчерпаното още Султанско благоволение.“ Подаръ угощенияга, орденитъ, подарѣцитъ и калжплиитъ фесове „Хамидие“, съ които се осветихъ нашитъ добри отношения съ Турция, за позоръ на българщината, прибавихъ се още подарени отъ Султана електрически катерки и испращането на тридесетъ нещастни български стражари въ воинственния Критъ! Ний и другъ пътъ сме заявявали, че днешното правителство се стреми къмъ обезличаване народността и нашето политическо съществуване. Сегашното положение на работитъ на Истокъ и въброломното поведение на консерваторското правителство у насъ идатъ да потвърдятъ думитъ ни. Въсего по единъ благороденъ и чловѣколюбивъ начинъ, какъвто изисква авторигета на Държавата ни, да отхвърли категорически прѣдложението за испращането тридесетъ жандари въ страната, гдѣто угнетенитъ християни жъртвуватъ мило и драго за свободата си, то съ особенъ злораденъ апетитъ се нагърби съ *шадарската* роля да служи на варваритъ азияци въ Критъ.

То забрави турекитъ звѣрства въ Отецеството ни до освобождението и ония въ многострадалната Македония. То забрави най-послъ *себе си*, като освѣти прецедента, че утрѣ, може би, при нѣкое си размирие въ Македония, да бжде принудено да търси полицейска стража отъ Кюрди, Перси и Арнаути, надъ своите неосвободени брати. . . Ний считаме това за най-голямъ позоръ, какъвто може да се сплѣте отъ всички до сега противонародни дѣла на правителството на Н. Ц. Височество. Прочее, какво добро може да се очаква отъ едно таково скършено правителство, членоветъ на което отъ нищо друго не се влодушнвяватъ, никакъвъ другъ идеалъ нвматъ, освѣтъ да кичатъ гърдитъ си съ ордени, немилостиво да тупатъ брашнения човалъ и строжатъ палати за смѣтка на нещастния български народъ! . . . Ако такова едно правителство не изпълнява длъжността си по отношение къмъ себе си и народа си, то какво може да очакваме отъ него по отношение къмъ другитъ народи? . . .

Народе! Събуди се отъ тая дълбока летаргия! Пролѣтъта приближава! Македонското въстание е на прагътъ ти! Внимавай да се не намършишъ непригтовенъ!

неопитни чиновници“. (Благодаримъ за истин. признание. Б. Р.)

„Когато сж бивали въ опозиция, както либер. тѣй и консерваторитъ, винаги сж вървѣли въ редъ съ насъ; нѣ веднага, щомъ сж идвали на власть. и едната и другата е продължавала системата на дестабилизираната администрация, която е създадала едно дѣйствително лошо положение, въ което се намира Добруджа. (За сжщото нѣщо въставатъ не само българитъ въ Добруджа, нѣ и всички други народности на тая нещастна провинция, заседно съ свободнитъ ромънски граждани Б. Р.)

Администрация. — „Ни едно правителство до сега, — което е наследило властѣта, отъ когато ни се прѣвдѣе Добруджа, не помислило, че не земята, а населението трѣбва да запазимъ, защото провинцията, която ни е далъ Берл. конгресъ, трѣбва да стане една истинска ромънска провинция. (? Р.)

Ионъ Братяно бѣше разбралъ това нѣщо и той създаде колонизацията на Добруджа съ ромъни. А този, който се опита да продължи тази идея, не билъ М. Коголичану. Нѣ има 15 години отъ какъ идеята за колонизацията е забравена, а нѣкой префекти даже стигнаха до тамъ, щото останаха да признажатъ гражданекитъ права на ромънитъ, доведени и установени отъ карпатитъ въ Добруджа. (Винovati ли сж за това поведение на префектитъ въ Добруджанекитъ българи? Р.)

Администрацията се остави на расположението на русекитъ и българекитъ агенти, а Добруджа се обърнѣ на славянско владѣние — полуруско и полубългарско. Най-голямата частъ отъ жителитъ прѣдпочитатъ и признаватъ за стопани на Добруджа Русекитъ царъ или Българекитъ принцъ. Тамъ се създаватъ комитети и се агитира въ полза на славянското движение. (Това се казва прѣстоисмувание. Р.)

Дало ни се е възможностъ на много пъти да покажемъ това на дѣло, нѣ правителствата винаги сж се покланяли прѣдъ единъ фалшиви рапорти, направени отъ Управителитъ — които винаги сж се явявали като интриганти или нѣкъ хора, които не сж разбирали работитъ добръ — или нѣкъ нѣкои инспектори, които ги мързи да изучатъ работитъ по отъ близо“.

Българитъ въ Добруджа. Въ замѣна на това въ София съвсѣмъ дрогояче работятъ. Тамъ Добруджа се счита, като да е била българска, както считатъ и Македония за българска. (Вѣрно е, и тѣй трѣбва да бжде, защото нѣма е прѣсѣяние за българина да не знае Географията и Историята си. Б. Р.)

И българекитъ правителства, казахме го и на друго мѣсто, сж усвоили пуждий навикъ да испращатъ въ провинцитъ, които искаатъ да привлѣкжтъ къмъ България, всичкитъ екзатрани паприги, всичкитъ *достойни шовинисти* (такива нѣма въ България. Р.) за най-активна национална пропаганда.

— Тамъ се прѣвдѣатъ, отъ софийскитъ правителства, управленето на училищата и църквитъ въ Македония и Добруджа. (Българекитъ училища въ Добруджа съществуватъ и напредватъ, прѣди да има софийски правителство и ромънската провинция Добруджа съ поддръжката на заможнитъ българи Р.) „Добруджа е на Българитъ“, тѣзи думи сж на днешенъ редъ и за тази претенция, за да стане едно истинско дѣло, не отстъпватъ прѣдъ никакви жъртви“. (Похвално, ако е истина Р.)

Населението въ Добруджа. Въ Добруджа една достатъчна частъ е населена съ българи. Въ Тулча най-големитъ богаташи сж българитъ. (Надарилъ ги Господъ! Р.) И тия сж едни отъ най-распаленитъ русофили, отъ тия, въ които панславистекитъ идеи дълбоко сж се закоренили. (Има такива русофили и чистокръвни ромъни; ако сж достойни за обѣсване, да се кара на редъ съ всички русофили. Р.)

Нѣколко примѣра: Окръжния съвѣтъ отъ Тулча е съставенъ отъ повечето българи. Е добръ. Прѣди нѣколко години е било поискано помощъ нѣколко хиляди лева за поправяние на ромънската гимназия, която не бѣше възможно да се поддръжа. Трѣбвало е да се прибѣгне непрѣмънно до нѣкой дѣйствителна стратегима, за да се отпусне тази година нѣколко хиляди лева.

Въ замѣна на това, общината поддръжа съ голѣми разноски: Гимназия, Педагогическото училище, Трикласно дѣвическо и други — всичкитъ български. (Прави ѣ честь Р.)

Другъ примѣръ: Има въ Тулча единъ милионеръ-българинъ, който о ималъ три дѣщери. Всичкитъ о женилъ за български офицери. (Гука че го прѣвдѣа, Р-не демократе! Р.)

Въ Добруджа се събиратъ най-големъ-сумми, когато е думата за нѣкое движение въ България и Македония. Тамъ се разисква политиката на България така, както се разисква въ всѣки другъ български

градъ. (И другждъ изъ Европа живо разискватъ и ромън. политика; какво отъ това слѣдва? Р.)

Всичкитъ общински служби отъ Тулча сж засти отъ Българи, (защото сж мѣстни жители и граждани на свободна Румания Р.). Общинекитъ членове не искатъ да се наричатъ освѣтъ българи и трѣбва голѣма дипломация за да се вмѣне по единъ ромънецъ въ общинекитъ служби“. (Имаатъ болшинство. Р.)

Какво прави правителството? — „При таково положение на работитъ, което свидѣтелствува, че въ Добруджа съществува едно сириозно движение за прилъпяването на тази провинция съ България, какво върши ромънското правителство? Остава вѣрното население на откровения една мащеха администрация, която чрѣзъ скандалиозни едни распорѣждания се е старала да пропѣжда населението. Остава Добруджа на расположението на една администрация, която отвара границитъ на всѣкакви русски и български агенти. И да не мислите, че това е шега. *Българекитъ бандисти и шпioni*, (бѣдѣте малко по-скромни Р.) хора отчасѣи, които иматъ миснитъ да направжтъ да избухне огънитъ на едно въстание въ Добруджа, установени въ цѣли села, се обявяватъ за господари, като принуждаватъ турцитъ и тагаритъ да ги напущатъ.

Откозъ говоримъ по този въпросъ, а до сега никакви мѣрки не сж взети, затова и отъ денъ на денъ работитъ сгаватъ по-застрашителни“. (Какви мѣрки искате? — Военно положение или русекитъ Каузбаресъ? — Не бързайте, и до тамъ ще доведѣте работата! Р.)

Цѣлѣта на Българитъ. „Софийското правителство заедно съ водителитъ на разнитъ комитети подбуждатъ българитъ да се приселяватъ въ Добруджа, та при единъ даденъ моментъ да могатъ да направжтъ съ успѣхъ едно движение и да покажжтъ на Европа, че тя е една българска провинция. (Това се знае отъ Географията. Пѣма нужда да се доказва съ прѣселение. Р.)

И българитъ ще сполучжтъ, ако правителствата ни продължаватъ да държатъ сжщата политика и администрация“. (Дано малучванисето излѣзо истина Р.)

Консерваторски звѣрства.

Окр. Управителъ

Копие „Свободенъ Гражданинъ“ Варна.

Околийскитъ Началникъ днесъ съ стражаръ ме повика и арестува, слѣдъ което ме освободи подъ полицейски надзоръ, безъ да знаа причинитъ. Като общински кметъ, интереситъ на общината сградатъ. При свидѣтели ме напада цинично, подробности въ прошението. Моля распорѣждането Ви.

Ченгенски Общ кметъ *Лестеръ Обретеновъ.*

Търново, 18 Януарий, — В. „Знаме“. — На 15 того вечерѣта седмнадесетъ годишниятъ мисинъ Стефанъ, като е вървѣлъ изъ улицата тукъ, хванжтъ е баль отъ полицаята и сгаршниятъ стражаръ Никифоръ Златановъ му нанесълъ такъвъ силенъ побой, отъ който пневцитъ на жъртвата сж били сръдъ-раздирателни. Освѣтено е било слѣдъ това въ полицейскитъ арестъ, гдѣго е *доубито*, и на 16, 7 ч. утринѣта издѣхжъ въ участѣка. Властѣта употребява всички сръдства да прѣдстави работата отъ обикновеннитъ. Старателно се крие заключението на медицинското вскрытие на трупа. Моля пресата да констатира това звѣрство на полицаята и да протестира прѣдъ общественното мнѣние. Тежко и печално е положението на Българекитъ граждани. Нѣма вече гаранция и за живота на невинитъ ни дѣца.

Баща на убитиятъ **А. Б. Балкански.**

Ломъ, 28 Януарий. — Народното Собрание. — На дванадесетитъ того вечерѣта, отивайки за дома, двама полицейски стражари, Иванъ Виденовъ и Йоцо Битиновъ, придружени отъ селскитъ патрулъ, ни закараха въ Общинското Управление подъ прѣдогъ, че ни вика началника такъ. Въ една тъмна стая стражаритъ ни подложихъ на жестоки истезания; отъ насъ Маноило Пачовъ бихъ съ юмруци въ главата, която до заравѣта отече и очитъ кръвнсаха; другиятъ, Младенъ Тодоровъ, общински съвѣтникъ, бихъ съ саби по задника — бѣлѣзитъ личжтъ. Стискахъ нѣ за гушата. Огнесохме се до окръжниятъ докторъ, той, слѣдъ двукратно отказване, на трети пътъ ни издаде свидѣтелство, казвайки, че сме заслужили куршумъ. Причината е, че сме били въ избора противъ кмета. Подадохме просба на прокурора. Просимъ най-покорно защитата и покровителството на Камарата, да се накажатъ виновницитъ и да се запази живота ни. При ис-

Ромънскитъ вѣстникъ „Adevatul“, органъ на демократическата партия публикува слѣдующото:

„Години сж се изменили отъ какъ ний се запнмаваме съ въпроса за Добруджа и агитациитъ, които *русекитъ и българитъ* (к. н.) правятъ въ тази страна на държавата ни“.

„Както на консерваторекитъ тѣй и на либералнитъ правителства показаме на истинското прѣстѣпление, което се върши, като се прѣдава администрацията на Добруджа въ рацѣтъ на най-новѣжи и най-

тезаваннето карахъ ни да виемъ като вълци, да крякаме като кокошки и кукурите за тяхно забавление.

Отъ с. Голянци, Ломска околия: *Майоло Пачовъ, Младенъ Тодоровъ.*

МОДЕРНЕЙШИ СИНОНИМИ.

Тирански режимъ	—	Модерна епоха
Вжтръшно убъждение	—	Морално влияние
Садина	—	Бъла-Слатина
„Що сидробилъ — сърбай“	—	„Крушумъ за васъ“
Денчо Тюфегчиевъ	—	Стефанъ Банкандски
Лукановъ, Тотевъ	—	Златановъ, Виденовъ
Свободни избори	—	Артилерия и Кавалерия
Башевъ Законъ	—	Папанчевъ Законъ
Корабътъ спасяваме,	—	Лъжа и измама, «двойни,
керванътъ си върви.	—	тройни побъди»
Терроръ и бѣсиаки	—	Улични убийства на дър-
		жавни мжъже
Разсипничество	—	Тупаница на «Брашис-
		ния»
Православие	—	Пачевпчъ & Стопловъ
Патентовани патроти	—	«Самоотхвърленитъ»
Кървави писма, бомби,	—	Работниче, разкопчува-
ками и др.	—	ние, орденъ, угощения
		и др.
Клетва	—	Прѣсвѣщене
Законъ	—	Кефъ
Св. Кръщение	—	Голъма жъртва!
Построение на правосла-	—	„Щедра помощъ!“
вна черкова		
Атове и куци кончета	—	Интелигентно Събрание
Стамбуловско Народно	—	Стопловско Полицейско
Събрание		
Свобода	—	Тирания
Образователенъ цензъ	—	<i>Найденъ Беневъ</i>
Брашнѣлъ човалъ	—	Ив. Ев. Гешевъ
Моралъ!	—	К Величковъ
Социалистъ	—	Чорбаджийския ввукъ В.
		Велчовъ
Характеръ	—	Дръ Поминовъ
Военна Повинность	—	Тодоръ Тодоровъ
Дипломатъ	—	Мажътъ на М. me de Grepo
Патриотъ	—	Д. Марвидисъ!
Помирение съ Руссия	—	Бошъ Лафъ!
Освободително дѣло	—	Султански подаръци и
		благоволение
Княжеска милость	—	Доходна статия на
		„Всемирния“ и Сие бад-
		жанакимъ
Свобода и Законность	—	Лъжа, измама и фалши-
		фикации.

СЕДМИЧНИ БЪЛЪЖКИ

В Ж Т Р Ш НИ.

Отъ Нови-Пазаръ ни съобщаватъ, че най-сериозния кандидатъ за Народенъ прѣдставителъ вмѣсто кассирания депутатъ — социалистъ Сакъзовъ билъ съгражданина ни *И. Мишайковъ*, бивши тамъ околийски началникъ, който се ползувалъ съ голѣмо уважение между мюсюлманското население.

— Единъ отъ софийскитъ вѣстници нечислява аджиото на княжеската заплата, получавана въ злато, на сума 75,000 л. зл. Помножете това число на прослуженатъ до сега отъ князь Фердинанда години и вий ще имате 750,000 л. зл. — близо единъ милионъ, т. е. тъкмо толкова, колкото княза получава на година споредъ конституцията. Значи тия пари сж отишли на вѣтъра, безъ 100 тълъ лева за черквата „Св. Кирилъ и Методий“ въ столицата, подарени на послѣдне врѣме отъ любимия ни *Господоръ*.

— Полицейското събрание е опрѣдѣлило анкетна комиссия по избора на опозиционния депутатъ *Иовъ Титоровъ*. Види се, високото мѣсто жѣлае кассиранието избора на тоя опозиционеръ депутатъ, и защото нѣма нередовности, може поне анкетната комиссия да ги издири на самото мѣсто. Има право Събранието, защото всичкитъ избори, които увърди до сега, бѣхъ *идеални*.

— Още щомъ уволнихъ Ново-Пазарския околийски началникъ *Петръ Мишайковъ*, всички си казвахъ, че избранитъ лица отъ таи околии ще се кассиратъ. Не се минж недѣля и половина, Събраннето кассира Ново-Пазарскитъ избори, защото се извършихи по тоя изборъ съществени нарушения, т. е. защото отъ тамъ е избранъ единъ *Социалистъ*. Скандалъ!

М Ъ С Т Н И.

Получи се едно писмо въ редакцията ни безъ подписъ и безъ дата. Отъ съдържаннето и

почерка се познава, че то е писмо отъ дѣвници — ученички. Ний не можемъ да го публикуваме по много причини и съображения. Щъ забѣлжихмъ само, че не е този пхти за прѣмъхване на ония „плевели“ изъ учебнитъ ни заведення, които „сѣжтъ коренитъ на безчестното, калното и ниското“. Обръщаме вниманието комуто се слъдва, че въспитателки, които сж глупавитъ си и смъшни правила сж станжли прѣдметъ на отвърщение, забавление и подигравки, не имъ е мѣстото въ свещени сгради: Гимназията и Дѣвическитъ Пансионъ.

— Вълѣдствие на частни расправий, между единъ офицеринъ отъ тукашня полкъ и единъ учителъ отъ мѣстната Дѣвнич. Гимназия работата дошла до *дуелъ* помежду имъ. Ний не можемъ да дадемъ въра нито на една отъ верситъ, които се прѣскачатъ изъ града даже и въ срѣдата на малолѣтнитъ ученички по таи афера. Объщаваме да се повърнемъ къмъ тоя въпросъ, слѣдъ като го изучимъ и провъримъ отъ вѣрни источники и не заинтересувани лица.

Отдавно се говорше, че Султана е подарилъ на князь Фердинанда единъ параходъ. Най-сетнъ *подаръка*, за който се говорше толкова гордо, се донесе отъ парахода „България“ въ събота и по причина на много вълни, не можа да се снесе отъ парахода. (Нѣкои звъзеди говоряхъ, че българскитъ води неприятели по даркъкъ отъ Султана — угнетителъ на християнскитъ народи). Тоя подаркъкъ, по оцнката на вѣщи хора, едвѣмъ струва 5—6000 лева. Българския параходъ, който носеше Султанския подаркъкъ, се красеше съ турекния флагъ, когато влизаше въ Варненското пристанище. Е, вече ние се убѣдихме, че действително *Султанското благоволение не е още исчерпано!*

— Прѣди нѣколко дни едно бѣсно куче охпапало 4—5 дѣца, които заминахъ въ Букурещъ на лѣчение.

ПРОТЕСТИ.

I.

София.

Прѣдседателъ Народното Събрание.

Копие Министру Президенту, Министру Търговията, Промышленно-Търговскій Вѣстникъ.

МОЛБА

отъ ботушаритъ, — Варна.

Ако наистина Правителството сключва договоръ съ Австрия, да се плати вносно мито само двѣст осемдесетъ лева за сто килограма обуца, това ще убие съвсѣмъ знанията ни. Това мито е даже по-малко отъ до египетното, за което Министерството на Търговията бѣше ни дало да разберемъ, че ще се увеличи, вълѣдствие нашето прѣснене до него отъ 1894.

Настоятелно молимъ неутвърждаването такъвъ договоръ. Ако това е невъзможно, тогазъ да се угвърди договора само за една година и патубний резултатъ ще се види.

Иначе еснафа ни се опрощава, което ще считаме, че прави самото Народно Прѣдставителство.

Слѣдватъ 166 подписи.

II.

До Господина Прѣдседателя на IX Общественно Народно събрание.

ПРОШЕНИЕ

отъ 76 Варненски Търговци.

Господине Прѣдседателю,

Слѣд истичанието срока на търговскитъ договори, сключени мѣжду Високата Порта и другитъ Европейски държави, които договори бѣхъ задължителни и за нашето княжество, всички вносни стоки отъ тѣзи държави започнахъ да се облагатъ ad valorem съ 8% мито, което въ послѣднитъ години се увеличи на 14%

Споредъ чл. чл. 2 и 92 отъ съществующия днесъ законъ за митницитъ, вносниятъ стоки, които се облагатъ ad valorem, при оцнението имъ въ митницитъ се спада 10% отъ пазарнитъ цѣни, които имать въ мѣстото, гдѣто се внасятъ. При съставяннето на тоя законъ, законодателя е прѣслѣдвалъ цѣльта, да не се нанася ущърбъ само на казната, ами и на търговцитъ, защото въ процента за снабдение 10% той е смѣтналъ само митото 8% — което тогава се заплащаше за всички вносни стоки полупроцентния сборъ и другитъ митар. берии, безъ да смѣтне и общоизвестната печалба 10 и 15% съ която винаги се продаватъ стокитъ. За да бѣдеше това снабдение справедливо, трѣбваше, заедно съ митарственитъ сборове да се

спада и най малката поне печалба 5%, безъ която никой търговецъ нѣма да си продаде стоката, особено при настоящата обрѣмененостъ съ всевъзможни даждия. Такова снабдение трѣбвало да се прави, когато стокитъ се облагаха съ 8%, а днесъ, когато се облагатъ съ 14%, това снабдение едва ли не трѣбва да прѣвншава 20% освѣпъ акциза и октроата, които берии на много стоки прѣвншаватъ митото съ 2—4 и 10 пхти повече.

Но не е само въ това злото. Напоследъкъ митницитъ започнахъ при оцнението на стокитъ ни не само да не спадатъ и 10% отъ пазарнитъ имъ цѣни нацѣло, но и да ги оцнѣватъ съ 19 и 20% по склпо отъ тѣзи цѣни, безъ да взематъ въ внимание и най оригиналнитъ ни фактури, които имъ прѣдставяваме, като на всѣки нашъ ампелъ на съвѣсть и справедливостъ ни противопоставятъ правото да даваме стока въ натура. Правото да даваме стока въ натура, което закона ни прѣдоставя е много справедливо, но то криво се разбира и раздава отъ нашитъ митници. Споредъ забѣлжката на чл. 21 отъ закона за митницитъ, търговецъ е длъженъ да заплати за оставената стока въ натура само полупроцентенъ (1/2%), гербовъ сборъ и таксата на декларацията, а не и мито, както митницитъ правятъ, като взематъ 14% отъ стоката.

Че ний заплащаме митото и на оставената стока въ натура, ясно се вижда отъ слѣдующия примѣръ:

Внасяме 100 торби кафе, което ни коштува по 100 лева торбата за 10,000 лева; ако му заплатимъ митото въ пари, ще заплатимъ по 14% лева 1400 и ще ни коштува за 1,400 лева всичкото, или по 14 лева торбата; ако дадемъ стока въ натура, митницата ще ни вземе 14 торби по 100 лева за 1400 лева и намъ ще останатъ само 86 торби за 10000 лева, или торбата ще ни коштува 1.6 лева и 28 стотинки. Ще рече, когато оставимъ въ натура стоката ни поскъпува съ 2 лева 28 ст. отъ колкото ако не оставимъ и заплатимъ митото въ пари — разлика, която произлиза само отъ това, че ний заплащаме митото и на оставената ни стока въ натура, когато то трѣбва да се събира отъ купувача на тѣзи стока, както се събиратъ и берийтъ акциза и октроата. Ивно е, прочее, че оставената стока въ натура се обезмитва отъ насъ и остава на митницата само за сто лева торбата, когато нашата (останалитъ ни 86 торби) остава за 116 лева и 28 стот. торбата — разлика, която дава всѣка възможность на митницата да ни оцнѣва стокитъ съ 20 и повече % по склпо, да взема стока въ натура и пакъ та може да ни конкурира въ продажбата имъ, толкозъ повече, като ги продава и ти съ почекъ за 3 и 6 мѣсеци.

И всичко това произлиза отъ несправдливото, да не кажемъ произволното, прилагане на закона за митницитъ. И законо, и справедливо ще бѣде, ако митницитъ взематъ въ натура само толкова стока, щото стойността ѝ ведно съ слѣдующото ѝ се мито по 14% да се равнява на митото на цѣлата партия стока. Така на примѣръ: на 100 торби кафе вмѣсто 14 торби, митницата да вземе само 12.281 които оцнени по 100 лева ще даждятъ суммата 1228 лева и 10 стот. и слѣдующото имъ се мито по 14% лева 111 ст. 90 всичко 1400 лева, които сумма и слѣдва да вземе митницата отъ тѣзи 100 торби кафе. Само по този начинъ ний нѣма да плащаме мито на стокитъ, които оставяме въ натура и ще имаме стокитъ си на равни цѣни съ митницитъ. Колкото за разликата въ заплащането на митото въ брой и стока, намъ оставатъ въ тѣжестъ: пхтепни, рискове, наеми на дукини, с. т. д. и пр. разноски, които сж и достатъчна гаранция за митницитъ за да могатъ на врѣме да распродаютъ натуритъ си стоки.

Прѣдъ видъ на всичко горѣизложено честь имаме да Ви помолимъ, Господине прѣдседателю, още въ тѣзи сессия на прѣдседателствуваното отъ Васъ общоизвестно народно събрание да внесете настоящето ни на разглеждане и разрѣшние наложенитъ въ него въпроси, които сж отъ голѣма важность за търговията ни.

Слѣдватъ подписитъ на 76 търговци.
Варна, 22 Януарий 1897 год.

Отъ редакцията.

I. Г-ну Т. К. — въ Града. При всичко, че приемате всѣка отговорность върху си за съобщениятъ дѣла и посланици на служащия по Правосъдието Х. — редакцията не може да публикува дописката ви, защото Папанчевия законъ за печата ва нищо не важи за вашата отговорность, а всички безъ друго опия на глав. редакторъ. Тоя послѣдний пхтъ, съгласно едно рѣшение на редакционния комитетъ, не може да се изложи на затворъ и глоби за единъ сейзинъ и чибукля на двамата народници въ града ни. Независимо отъ това, редакцията е убѣдена, че публикуването на описаниятъ ви противоякия и чудовища на чиновника отъ дн-шната «Модерна Епоха» ще осеоботнува да го закрия на служба, само на това основание, че вѣстника ни се занимава съ неговитъ прѣбѣжния дѣла. Това е достатъчно за единъ министеръ-дезрпторъ да повика даже такъвъ единъ служащия и въ столицата. Колко до сега служащи сме агитирали по тоя начинъ, и колко пхтъ други отъ насъ имаме на *прѣдседателъ* ни дражнѣтъ да се занематъ съ дѣлата имъ, за да обрѣбятъ вниманието на *началството* си и на *Нарвляя* (?) — тапо-сигурно да стоиждъ на службитъ си!

II. За Г-жа Х. *сжтр*. Можите да пишете койкого цѣте по въпроса за издържането и въспитанието на подхвърленитъ дѣла въ града ни, — слѣдъ метъ на всичка ни сж подъ расположението ви. Ржкописитъ не се възвратъ назадъ, нито пхтъ се прѣтира. Илатъ въ други редакции. Свидѣнието ни може да бѣде само въ редакцията и то отъ 10—12 п. и, всѣки работенъ день.

ОБЯВЛЕНИЕ

НАРОДНО ОСИГУРИТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „БАЛКАНЪ“

Обявява на господа акционеритъ си, че понеже тѣхното общо събрание не може да стане по рано отъ прѣдвидения въ устава срокъ, то Управителния Сѣвътъ въ заседание си отъ 14/28 Януарий т. г. рѣши да плати единъ авансъ отъ 12 лева златни срѣщу дивиденда за 1896 год. „колонъ № 1“ върху 75 л. внесенъ капиталъ.

Исплащането на аванса ще стане въ Дирекцията на дружеството въ София, починаи отъ 20 Януарий — 1 Февруарий т. г., два дена слѣдъ прѣдставянието на колонитѣ.

Г. г. акционеритѣ отъ провинцията трѣбва да испратятъ колонитѣ си въ Дирекцията на дружеството въ София, която ще имъ внесе стойността на право или чрезъ агентитѣ, като си задържи разносикитѣ.

2—2 Директоръ: Отто Биелигкѣ.

ВАРНЕНСКО ГОРСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 225

Тѣй като обявения за 15 Януарий н. г. търгъ при Варненската Окръжна Постоянна Комиссия за продажбата на петъ хиляди (5000) стоящи не отсѣчени букви дървета, за траверси въ държавната гора, мѣстноститѣ: „Сакаръ-тепе“, „Папуника“, Горно-Чифликско землище и „Индже-бѣлъ“ Кюпрюкьойско землище, Новоселска околия, не се състоя, по не явяване на конкуренти, то обявява се на интересующитѣ, че на 5 Февруарий т. г. часа на 10 прѣдъ обѣдъ въ канцеларията на сѣщата окр. комиссия, ще се произведе новъ търгъ за сѣщата цѣль.

Поемнитѣ условия могатъ да се видѣтъ всѣки присѣстителенъ день и часъ при горѣбазанната комиссия. Право за участие въ търга се изисква 750 лева залогъ. Переторжка на слѣдующий день, отъ 3—4 часа слѣдъ пладнѣ.

гр. Варна, 25 Януарий 1897 год.

Варненский Гор. Инспекторъ: Т. Марковъ.

Отъ Сждеб. Пристави при Варн. Окр. Сждъ

ОБЯВЛЕНИЯ

№ 188

Обявявамъ, че отъ 6 Февруарий, до 8 Мартъ т. г. слѣдъ това съ правонадаване 5% въ 10 дена, въ канцеларията на Варненското сждебно приставство ще продавамъ публично по неподвижностъ долѣозначенитѣ имоти на Варненцитѣ Стефанъ Сивриоглу и наследницитѣ на покойния му братъ Кости Сивриоглу, тѣ сж: 1) Една двуетажна каменна къща въ Варна, I уч. № 266, оцѣнена 12000 лева; 2) Къща въ сѣщия участъкъ № 257, оцѣнена — 8000 лева; 3) Една житарска каменна магазинъ, до правителственния камбаръ № 2, близо до I уч., оцѣнена за 18000 лева; 4) Една хавра отъ три декара въ мѣстността „Рупи“, оцѣнена за 600 лева; 5) Една хавра отъ два декара въ мѣстността „Казанъ-Чешме“, оцѣнена за 200 л. Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣнитѣ и по долѣ отъ тѣхъ. Заинтересованитѣ могатъ въ присѣстителнитѣ дни и часове да се явяватъ и наддаватъ.

Варна, 18 Януарий 1897 год.

Сжд. Приставъ: Г. Захариевъ.

3—2

№ 151

Въ допълнение на обявлението си подъ № 3503 отъ 14 Декември м. г., публикувано трикратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“, брой 7 отъ 11 този мѣсець, съобщавамъ на интересующитѣ се, че съобразно чл. 1004, 1021, 1025 и 1187 отъ Гражданското Сждопроизводство продажбата на долуозначения недвижимъ имотъ ще почне отъ 27 този мѣсець, ще продължава 31 день до 26 Февруарий часа петъ слѣдъ обѣдъ и въ десетъ дневенъ срокъ съ наддаване 5%, а именно: къщата въ Варна II участъкъ подъ № 251 отъ двѣ отдѣления, построени по на около 45—50 кв. м. съ дворъ около 70 кв. метра, едното отъ двѣ стаи другото двѣ стаи горѣ и катои долу отъ дървенъ материалъ, покривъ керемиденъ, между съседи: Конда Кателова, Кочо Ангеловъ, Стефанъ Атанасовъ и ижтъ. Помѣнатата къща е останяла отъ покойния Никола Георгиевъ на наследницитѣ му, продава се по неподвижностъ, съгласно опрѣдѣленнето на Варненский окр. сждъ подъ № 2186 отъ 13 Ноември м. г., първоначална цѣна 5000 лева.

Жоляущитѣ да вземагъ участие въ търгитѣ могатъ да прѣгледатъ книгата по продажбата въ, въ присѣстителенъ день и часъ въ канцеларията ми.

Варна, 18 Януарий 1897 год.

п. Сжд. Приставъ: Н. Т. Новаковъ.

3—2

ОБУЩАРСКО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ТРУДЪ“ ВЪ ВАРНА

Утвърдено съ Височайши Указъ подъ No. No. 43 и 122 отъ 1895 и 1896 г.

ОСНОВЕНЪ КАПИТАЛЬ 100,000 ЛЕВА

Управителний сѣвътъ на Обущарското Акционерно Дружество „Трудъ“ на основание рѣшението отъ 6 й Декември 1896 година, открива отъ 1 Януарий 1897 г. до 15 Мартъ с. г.

ПУБЛИЧНА ПОДПИСКА

За 2,000 безименни акции по 50 лева златни

Съгласно чл. 16 отъ Устава исплащането на акциитѣ ще стане по слѣдующий начинъ:

- 1-о 20% 10 лева при записването
3-о 20% 10 лева на 1 Юлий с. г.
2-о 20% 10 лева на 1 Априлий 1897 г.
4-о 20% 10 лева на 1 Септември с. г.
5-о 20% 10 лева на 31 Декември с. г.

Корреспондентитѣ, при които става записването на акциитѣ, издаватъ приврѣмenni расписки на акционеритѣ срѣщу внесенитѣ отъ тѣхъ сумми.

Коиито отъ акционеритѣ исплатятъ напълно внесикитѣ си и по-рано отъ горѣозначенитѣ срокове получатъ веднага оригиналнитѣ Акции.

ЦѢЛТА НА ДРУЖЕСТВОТО Е:

Да върши търговия въ разни обущарски стоки и други търговии по рѣшението на Управителний Сѣвътъ. Дружеството е почнало търговекитѣ си операции отъ 1 Августъ 1896 г. и е асортирало магазина съ разни първокачественни обущарски стоки.

Сполучливата търговия на дружеството насърди управителния сѣвътъ да пуетне настоящата подписка и да изложи на акционеритѣ си, като кратъкъ отчетъ и резултатъ на досегашната му дѣятелность.

БАЛАНСЪ

А К Т И ВЪ (имотъ) на 31 Декември 1896 год. (дѣлгъ) П А С С И ВЪ

Table with 2 main columns: АКТИВЪ (имотъ) and ПАССИВЪ. Sub-headers: ПАРТИДА, лева, ст. Rows include: Кассата, Стока въ магазинята, Полици, Текущи смѣтки, Мобили, Канцеларски потребности, Застр. стоки отъ 1/1 до 1/8 97 г., Лихви за отъ 1 Януарий 97 г., Внось — капиталъ, Капит. печ. 21/12 96 г., Разни кредитори.

ПЕЧАЛБА и ЗАГУБА

ЗАГУБА отъ 1-й Августъ до 31-й Декември 1896 година ПЕЧАЛБА

Table with 2 main columns: ЗАГУБА and ПЕЧАЛБА. Sub-headers: ПАРТИДА, лева, ст. Rows include: Кирия отъ 1/8 до 31/12 96 г., Плата на слуги до 31/12, Ажио, Застр. стока отъ 1/8 до 31/12, Общи разности, 5% съгласно чл. 27, 33 отъ уст., Чиста печалба (укапиталсана).

Варна, 31 Декември 1896 год. Чиста печалба отъ 1 Августъ 1896 год. до 31 Декември с. г. зл. л. 18 28/100

Записването на акциитѣ въ градоветѣ става при долуозначенитѣ дружества и лица.

Варна при Каптората, Дружество „Дружба“, „Съгласно“, „Звѣзда“, Братия Житарови и Петръ Вергиевъ. Балчикъ при Дружество „Съгласно“. Руссе при Бр. Ст. Симеонови, Стояновъ, Пинеровъ и Дугановъ, Паскалъ Табановъ & С-ие и Дружество „Гирдапъ“. София при Стефанъ Калжловъ, Дуковъ & Свакеровъ и Димчевъ, Баярска улица. Пловдивъ при Стефанъ Калчевъ и Странски & Михайловски. Бургасъ при Хр. М. Златоустовъ. Добричъ при Бр. Дончеви и И. Петровъ. Провадия при Янко Вояровъ. Шуменъ при Шуми. Търг. Дружество. Карлово при Василь Х. Костовъ. Разградъ при Разгр. Търг. Дружество. Силистра при Друж. „Бджина“. Каварна при Братия Амира. Свищовъ при Братия Вояджиеви (кундураджини). Ломъ при Иванъ Каменовъ. Видинъ при Маркусъ Пинкасъ & С-ие. Ловечъ при Братия Никифорови. Севлиево при Хр. Геновъ & Синови. Елена при Юрданъ Н. Тодоровъ. Габрово при Минчо Петровъ & Синъ. Търново при Братия Ковачеви. Г. Орѣховица при Димитръ Гуровъ. Тръвна при Димитръ Златевъ. Ямболъ при Р. В. Мирковичъ & С-ие. Сливенъ при Г. Х. П. Чарькчевъ & С-ие. Кюстендилъ при Дружество „Искра“. Никополъ при Ю. Поповъ. Самоковъ при Христо Зографски. Дръново при Г. Сокоеровъ. Станимжа при Б. Шошовъ.

УПРАВИТЕЛНИЙ СѢВЪТЪ:

Прѣдседателъ: Христо Стояновъ. Подпрѣдседателъ: Стефанъ Коларовъ. Секретаръ: Петръ Вергиевъ. Членове: П. Теохаровъ, Т. Житаровъ и Д. Тодоровъ. Директоръ: Иванъ Кожухаровъ.

Руссевъ & Папазиянъ Варна, 24 Януарий 1897 г. Димитръ Руссевъ Варна. Варна, 24 Януарий 1897 г.

П. Г.

П. Г.

Честъ имае да Ви съобщимъ, че по общо съгласие растурваме отъ 31-й Декември 1896 год. търговската ни фирма:

РУССЕВЪ & ПАПАЗИАНЪ

На която ликвидиранието актива и пасива посма върху си нашия членъ иль Димитръ Руссевъ на свои смѣтка. Благодаримъ Ви за доверието, съ което ни почитохте и сме съ почитание:

Членове на Дружеството:

Димитръ Руссевъ. Мард. А. Папазиянъ.

Възъ основание на отгвдния циркуляръ, честъ имае да Ви съобщимъ, че азъ посламъ върху си актива и пасива на ristrutturиата фирма

РУССЕВЪ & ПАПАЗИАНЪ

и ще продължавамъ да се занимавамъ съ сжкитѣ нейни търговски операции подъ фирмата

ДИМИТЪРЪ РУССЕВЪ

Моля, вземте бѣльжеска отъ подписа ми и приежте офертитѣ на покорнитѣ ми къмъ Васъ услуги.

Съ почитание: Д. Руссевъ.